

Minister vil kunne sige sig selv, at der vil blive store personlige Vanskeligheder og andre Vanskeligheder, der slet ikke findes, saa længe vi gaa Grundlovens Vej med det bestemte Folketal. Det er jo slet ikke forbi med en Grundlovsendring, bagefter kommer der en Valgkredsordning. Vi sige: Lad os faa Valgkredsordningen straks; det kan gøres nemt gennem en parlamentarisk Kommission. Man opfylder Grundloven, men vil man ikke blive ved at fortsætte paa den Vej, lad os saa tage Grundlovsendringspørgsmaalet op til Drøftelse.

Maa jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Min ærede Meningsfælle for Odense (Marott) har allerede svaret ham, men jeg synes, at det ærede Medlem for Assens har en Tilbøjelighed til somme Tider at vende det døve Øre til. Somme Tider er han overordentlig lydhør, men til andre Tider har han en mærkelig Evne til ikke at høre, og jeg syntes, at han brugte denne Evne i Gaar Aftes. Jeg vil nu nødsage ham til at høre efter og bede ham om at vende det rigtige Øre denne Vej. Grundtanken i det ærede Medlems Tale var den, at naar vi paaberaabe os Grundloven, havde vi ingen Ret til at tale om Byinteresser og Byerhverv. Det var i Strid med hinanden. Nu vil det ærede Medlem indrømme, at der i mit Indledningsforedrag og under hele min Motivering af denne Sag har været meget lidt Tale om Byinteresser kontra Landbointeresser. Jeg har talt om den lige og almindelige Valgret, det var mit Standpunkt, men det maa være tilladt, naar man er Realpolitiker, da der nu en Gang i Befolkningen findes visse Byinteresser og visse Landbointeresser, at tale derom, uden at man derfor skal kaldes Klassepolitiker. Og det ærede Medlem har jo aldrig haft noget at indvende mod Agrarforeningen, han har støttet den, han og hans Parti have endog gjort politisk Brug af den i 1894. Have Landmændene Lov til at samle sig i Agrarforeningen, uden at det ærede Medlem gør mindste Indvending derimod, Lov til i høj Grad at betone Landbrugets Erhvervsinteresser og dets økonomiske Fællesskab, maa det vel ogsaa være tilladt for andre Borgeré her i Landet at samle sig om deres særlige Erhvervsinteresser. Det ærede Medlem talte om, at Landboerne var Genstand for Brandskatning, men der begaar vist det ærede Medlem den Fejl at opstille den Modsætning mellem Land og By, som jeg meget nødig vil have frem i denne

Debat. Det er nemlig en falsk og daarlig Modsætning. Nej, det er saadan, at det er Underklasserne i Byerne, Arbejderne, der brandskattes, lige saavel som Arbejderne paa Landet ved den nuværende Toldlovgivning. Det er ikke vor Fejl, at vi ikke have faaet en Toldreform. Det er den Deling, vi lægge Vægt paa, naar man endelig skal til at tale om økonomiske Interesser, Delingen paa langs, Underklasse og Overklasse, og ikke den stejle og lodrette Deling mellem By og Land. Det ærede Medlem har ingen som helst Grund til at bebrejde os noget som helst i den Retning.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at det ikke er os, der søge at ophidse mellem Land og By. Jeg vil nødig være mellem dem, der gøre det. Men der kan komme Spørgsmaal paa Dagsordenen, f. Eks. Toldspørgsmaalet, som det ærede Medlem for Assens henviste til, hvor visse Dele af Befolkningen vistnok let kunne faa Mistanke om, at man vil tilsidesætte deres velbegrundede Interesser; og da vil det være uforsvarligt, om dette Ting skred til en Ordning heraf uden at have sikret sig et retfærdigt Grundlag at vælge paa. Netop naar man vil undgaa en Klassekamp mellem By og Land, skulde man først og fremmest se at faa et retfærdigt sammensat Folketing, derved vilde man tage Grundlaget bort for en saadan indbyrdes Ophidselse. Og netop fordi jeg vil undgaa en saadan skadelig Krig mellem Land og By, ønsker jeg, at vi snarest muligt maa faa et Folketing, der er saa retfærdigt og grundlovmæssigt sammensat, at hverken Land eller By kan rette Indvendinger derimod.

Maa jeg i denne Sammenhæng om Ophidselse sige, at der er visse Dele af Pressen, og jeg kan der nævne den ærede Finansministers Organ i Aalborg, der driver en systematisk Ophidselse af Landbefolkningen mod Byerne; dette Blad tillagde mig saaledes i Gaar i Anledning af Valget i København en Ytring, som jeg aldrig har brugt, at dette Valg vilde ryste Justitsministeren og Konseilspræsidenten i deres Valgkredse. Nej, saa langt strækker Københavnerens Indflydelse sig ikke. Hvad jeg glædede mig over, var, at Justitsministerens Indflydelse i København var rystet. Det er aldrig faldet mig ind, at det skulde ryste den ærede Justitsminister i Køge, men den Tid kan jo komme endnu. — Der findes en saadan systematisk Ophidselsespolitik, alt benyttes til at ophidse Landboerne mod det ny radikale Venstre,